

สำนักงาน | OFFICE
เศรษฐกิจอุตสาหกรรม | OF INDUSTRIAL ECONOMICS

DIE SHARE

ปีที่ 4 ฉบับที่ 36 มีนาคม 2558

สถานการณ์ราคาน้ำมัน : ผลกระทบต่ออุตสาหกรรมไทย

Contents

ประจำเดือนมีนาคม 2558

Econ Focus:	สถานการณ์ราคาน้ำมัน : ผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมไทย	3
Econ Review:	สรุปสถานการณ์การผลิตภาคอุตสาหกรรม เดือนมกราคม 2558	6
Sharing:	ห่วงโซ่มูลค่าโลก (Global Value Chains : GVCs) รูปแบบการค้ายุคใหม่	8
รอบรู้ AEC:	รอบรู้ AEC สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	10
Movement		15

Editor's Note

สวัสดีคุณผู้อ่านทุกท่าน สำหรับ OIE SHARE ฉบับนี้ เริ่มจาก Econ Focus สถานการณ์ราคาน้ำมันที่มีผลต่อภาคอุตสาหกรรมไทย ส่วนสถานการณ์การผลิตอุตสาหกรรมประจำเดือนมกราคม 2558 จะเป็นอย่างไรพลิกเข้าไปดูได้เลยค่ะ และในคอลัมน์ Sharing พบกับหัวข้อ ห่วงโซ่มูลค่าโลก (Global Value Chains) รูปแบบการค้ายุคใหม่ สุดท้าทายพลาดไม่ได้กับคอลัมน์ รอบรู้ AEC มาทำความรู้จักประเทศอาเซียนก่อนก้าวสู่ AEC คือสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และฉบับนี้เรายังเปิดรับความคิดเห็นของท่านทุกช่องทาง

พบกันใหม่ฉบับหน้า

สวัสดีค่ะ

ที่ปรึกษา

อุดม วงศ์วิวัฒน์ไชย

ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

สมศักดิ์ จันทรวงทอง

รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ศิริรุจ จุลกะรัตน์

รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

วิรัชศักดิ์ ศุภประเสริฐ

ผู้เชี่ยวชาญด้านการขึ้นและเตือนภัยอุตสาหกรรม

นพมาศ ช่วยนุกุล

ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม

เพ็ญวิภา ไตรศิริพานิช

ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

บรรณาธิการบริหาร

สมจิตต์ เอี่ยมวรชัย

กองบรรณาธิการ

ศุภิดา เสมอมีสุข, ศุภชัย วัฒนวิทย์กรรม,

ชาลี ชันศิริ, ชัยพร มานะกิจจงกล,

กฤษฎา นุรักษ์, ปิณชาน ศรีสังข์,

นาฏนดา จันทร์สุข, ประวีรา โพธิ์สุวรรณ,

บุญอนันต์ เสวตสิทธิ์, สุดาพร รักษาชาติ

OIE SHARE ยินดีรับฟังความคิดเห็น คำชี้แนะ และข่าวประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ติดต่อได้ที่ กองบรรณาธิการ OIE SHARE กลุ่มประชาสัมพันธ์และบริการห้องสมุด สำนักบริหารกลาง สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 อีเมล : oieshare@oie.go.th

ข้อมูลานที่ปรากฏใน OIE SHARE เป็นทัศนะของผู้นเขียน

สถานการณ์ราคาน้ำมัน : ผลกระทบต่ออุตสาหกรรมไทย

สำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ในช่วงปลายปี 2557 ที่ผ่านมา สถานการณ์ราคาน้ำมันดิบของโลกปรับตัวลดลงอย่างรวดเร็วและรุนแรง จากราคาน้ำมันดิบดูไบ ในช่วงครึ่งปีแรกที่อยู่ในระดับราคา 102 - 110 เหรียญสหรัฐฯ ต่อบาร์เรล ปรับตัวลดลงต่ำกว่า 100 เหรียญสหรัฐฯ ต่อบาร์เรล ในเดือนกันยายน 2557 จนกระทั่งลดลงเหลือ 54.24 เหรียญสหรัฐฯ ต่อบาร์เรลในวันที่ 31 ธันวาคม 2557 ซึ่งมีอัตราที่ลดลงถึง ร้อยละ 48.07 จากต้นปี 2557 โดยสาเหตุหลักเกิดจากภาวะปริมาณน้ำมันที่ผลิตออกมาจากกลุ่มโอเปกมากเกินความต้องการ (Oversupply) และยังคงกำลังการผลิตเดิม ซึ่งมีปริมาณการผลิต 30 ล้านบาร์เรลต่อวัน หรือคิดเป็นร้อยละ 35 ของการผลิต ทั้งโลก เพื่อกดดันราคาให้อยู่ในระดับต่ำต่อไป

ที่มา : ราคาน้ำมันดิบดูไบนำเข้าข้อมูลมาจาก CEIC Data ราคาน้ำมันดิบดูไบ ณ วันที่ 2 มีนาคม 2558 = 59.27 เหรียญสหรัฐฯ ต่อบาร์เรล

ประเมินผลจากการลดลงของราคาน้ำมันดิบ

ในเบื้องต้นหากพิจารณาราคาน้ำมันดิบดูไบซึ่งคาดการณ์ว่า ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2558 จะยังคงอยู่ในระดับต่ำโดยอยู่ที่ระดับราคา 50 - 60 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล และในครึ่งปีหลังของปี 2558 ปรับเพิ่มขึ้นมาแต่ยังคงต่ำกว่า 100 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล โดยอยู่ที่ระดับราคา 70 - 80 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล ดังนั้นการวิเคราะห์จึงแบ่งออกเป็น 3 กรณี ดังตารางแสดงผลการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรสำคัญ

เมื่อพิจารณาผลกระทบในกรณีที่ราคาน้ำมันดิบเฉลี่ยทั้งปี 2558 อยู่ในระดับกลาง คือ 65 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล จะทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคอุตสาหกรรม (Real GDP) มีค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.41 จากกรณีฐาน ซึ่งเป็นผลมา

	กรณีที่ 1 ราคาน้ำมันดิบเฉลี่ยทั้งปี 60 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล	กรณีที่ 2 ราคาน้ำมันดิบเฉลี่ยทั้งปี 65 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล	กรณีที่ 3 ราคาน้ำมันดิบเฉลี่ยทั้งปี 70 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล
Real GDP ภาคอุตสาหกรรม	0.57%	0.41%	0.29%
การบริโภคภายในประเทศ	0.20%	0.13%	0.09%
การส่งออก	0.20%	0.15%	0.11%
การลงทุน	0.25%	0.20%	0.15%

โดยตัวเลขเป็นอัตราการเปลี่ยนแปลงจากกรณีฐาน และเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงราคาน้ำมันจากราคาเฉลี่ยของปี 2557 ที่อยู่ที่ระดับ 96.97 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล

จากการบริโภคภายในประเทศที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.10 และการส่งออกที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.15 โดยการการส่งออกที่เพิ่มขึ้นนั้นเป็นผลมาจากต้นทุนการผลิตที่ลดลง ทำให้ปริมาณการผลิตเพิ่มขึ้นและส่วนใหญ่เป็นการผลิตเพื่อการส่งออก ประกอบกับการลงทุนที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.20 นอกจากนั้นการนำเข้าสินค้าก็ปรับตัวเพิ่มขึ้นเนื่องจากราคาสินค้าปรับตัวลดลง

สำหรับผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมในรายสาขานั้น พบว่า อุตสาหกรรมที่ได้รับผลในทางบวกจากที่ราคาน้ำมันลดลงและส่งผลกระทบต่อราคาวัตถุดิบในหลาย ๆ ประเภทลดลงตามไปด้วยนั้น ได้แก่ อุตสาหกรรมการผลิตเคมีภัณฑ์ขั้นพื้นฐานและเคมีภัณฑ์อื่น ๆ อุตสาหกรรมกระดาษและผลิตภัณฑ์จากกระดาษ อุตสาหกรรมอาหาร และอุตสาหกรรมพลาสติก

อุตสาหกรรมการผลิต
เคมีภัณฑ์ขั้นพื้นฐาน และ
เคมีภัณฑ์อื่น ๆ และอุตสาหกรรม
พลาสติกนั้น มีโครงสร้างการใช้วัตถุดิบซึ่ง

มาจากอุตสาหกรรมการกลั่นปิโตรเลียมค่อนข้างสูง
ถ้าหากราคาน้ำมันดิบปรับลดลง ราคาผลิตภัณฑ์ซึ่งได้จาก
การกลั่นปิโตรเลียมย่อมลดลงตามไปด้วย ส่งผลให้ผู้ผลิตปรับ
ระดับการผลิตเพิ่มขึ้น โดยเป็นการผลิตเพื่อการส่งออกที่
เพิ่มขึ้นมากกว่าการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศ

อุตสาหกรรมกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ เป็นผลที่
เชื่อมโยงจากราคาสินค้าในกลุ่มเคมีภัณฑ์ เนื่องจากโครงสร้าง
การผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษมีส่วนการใช้
ผลิตภัณฑ์ในสาขาเคมีภัณฑ์ เป็นวัตถุดิบค่อนข้างสูง

อุตสาหกรรมอาหาร ได้รับผลจากการบริโภคภายใน
ประเทศ เนื่องจากอุตสาหกรรมอาหารเป็นกลุ่มสินค้าที่มีส่วน
การบริโภคสูงที่สุด เมื่อประชาชนในประเทศมีรายจ่ายในส่วน
ของราคาเชื้อเพลิงที่ลดลง ส่วนที่เหลือจึงมาใช้จ่ายในส่วนอื่น ๆ
มากขึ้น และกลุ่มสินค้าอันดับต้น ๆ คือ อาหารและเครื่องดื่ม

จากการประเมินผลกระทบในเบื้องต้นโดยวิเคราะห์
ผ่านแบบจำลองซึ่งกลไกการส่งผ่านผลกระทบเป็นไปตามทฤษฎี
ทางเศรษฐศาสตร์ กล่าวคือ เมื่อราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกลดลง
จะส่งผ่านมายังราคาสินค้าต่าง ๆ ในประเทศไทยที่เป็นทั้งวัตถุดิบ
ในการผลิต และสินค้าบริโภคขั้นสุดท้ายปรับลดลงไปตามราคา
น้ำมัน แต่เมื่อพิจารณาผลกระทบที่เกิดขึ้นในภาวะเศรษฐกิจ
จริงแล้ว จะเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงราคาสินค้าในประเทศไทย
เองมิได้ปรับลดลงตามสัดส่วนของราคาน้ำมันดิบโลกที่ลดลง

เนื่องจากการพิจารณาปรับเปลี่ยนราคาสินค้าอุปโภคบริโภค
รวมทั้งราคาพลังงานต้องมีกระบวนการพิจารณาของภาครัฐ
ดังนั้น ผลกระทบที่เกิดขึ้นจริงต่อผู้บริโภคจึงมีไม่มากนัก
ถึงแม้ว่ารายจ่ายที่ต้องจ่ายในการซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงจะลดลง
แต่ราคาสินค้าอื่น ๆ ที่ใช้อุปโภคบริโภคยังไม่ปรับลดลง จึงยัง
ไม่กระตุ้นกำลังซื้อของผู้บริโภคให้สูงขึ้น

สำหรับผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมนั้น การใช้
พลังงานขั้นสุดท้ายตั้งแต่ปี 2552 - 2556¹ พบว่าปี 2552 - 2554
มีการใช้ถ่านหินในสัดส่วนมากที่สุด โดยเฉลี่ยร้อยละ 30
รองลงมาเป็นการใช้พลังงานหมุนเวียนร้อยละ 28 ซึ่งหลัง
จากที่กระทรวงพลังงานประกาศให้มีการส่งเสริมการพลังงาน
ทดแทนในทุกภาคส่วน พบว่าปี 2555 - 2556 การใช้พลังงาน
หมุนเวียนมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นและมีการใช้มากที่สุด ในปี 2556 คิด
เป็นร้อยละ 28.70 รองลงมาเป็นถ่านหิน (ถ่านอัดและบิโอบีนัส
มีสัดส่วนมากที่สุด) ร้อยละ 22.08 ไฟฟ้า น้ำมันสำเร็จรูป และ
ก๊าซธรรมชาติ ร้อยละ 21.26, 18.20, 9.76 ตามลำดับ จาก
สัดส่วนการใช้พลังงานดังกล่าวจะพบว่า น้ำมันสำเร็จรูปจะมี
บทบาทต่อต้นทุนพลังงานของภาคอุตสาหกรรมน้อยลงเรื่อย ๆ
ดังนั้น การปรับลดราคาน้ำมันดิบ และน้ำมันสำเร็จรูปจึงไม่มีผล
ต่อต้นทุนภาคการผลิตในอุตสาหกรรมมากนัก

¹ข้อมูลการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายในภาคอุตสาหกรรมจากกระทรวงพลังงาน

จัดทำโดย : ประวีณาภรณ์ อรุณรัตน์
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

สรุปสถานการณ์

การผลิตภาคอุตสาหกรรมเดือนมกราคม 2558

สำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

การผลิตภาคอุตสาหกรรมในเดือนมกราคม 2558 หดตัวร้อยละ 1.3 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อการส่งออกปรับตัวลดลงตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าที่เป็นไปอย่างค่อยเป็นค่อยไป สำหรับอัตราการใช้กำลังการผลิตในเดือนมกราคม 2558 อยู่ที่ร้อยละ 60.9

การผลิตอุตสาหกรรมสำคัญในเดือนมกราคม 2558 ลดลงเมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน จากการผลิตในอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อการส่งออกที่สำคัญปรับตัวลดลง ซึ่งเป็นผลจากการฟื้นตัวอย่างช้า ๆ ของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าที่สำคัญทั้งกลุ่มประเทศสหภาพยุโรป และญี่ปุ่น โดยอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องปรับอากาศมีดัชนีผลผลิตหดตัวร้อยละ 12.7 เนื่องจากสถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าที่เป็นตลาดสำคัญยังไม่ดี อุตสาหกรรมการผลิต Hard Disk Drive ดัชนีผลผลิตหดตัวร้อยละ 9.6 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน จากความต้องการโดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ในกลุ่ม Hard Disk Drive ที่ใช้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลที่ลดลง

สำหรับการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ในเดือนมกราคม 2558 ดัชนีผลผลิตขยายตัวร้อยละ 12.0 เนื่องจากการเติบโตอย่างต่อเนื่องของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์โลก ทำให้มีความต้องการจากประเทศสหรัฐอเมริกา กลุ่มประเทศเอเชียแปซิฟิก และญี่ปุ่นเพิ่มขึ้น ส่วนอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าการผลิตขยายตัวร้อยละ 2.7 เนื่องจากผู้ผลิตออกผลิตภัณฑ์ที่มีความทันสมัยและประหยัดพลังงานออกสู่ตลาดกระตุ้นให้ความต้องการของผู้บริโภคปรับเพิ่มขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม การผลิตเพื่อส่งออกปรับตัวลดลงเนื่องจากสถานการณ์ความไม่สงบของประเทศในแถบตะวันออกกลาง ทำให้ความต้องการสินค้าในกลุ่มเครื่องใช้ไฟฟาลดลง สถานการณ์การผลิตเหล็กกลับมาขยายตัวร้อยละ 2.8 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากความต้องการเหล็กทรงยาวในอุตสาหกรรมก่อสร้างเพิ่มขึ้น และการส่งออกไปยังกลุ่มประเทศในอาเซียนที่ขยายตัว สำหรับอุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์อยู่ในระดับทรงตัวโดยมีดัชนีผลผลิตขยายตัวร้อยละ 0.1 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน จากการผลิตรถยนต์นั่งขนาดเล็กที่กลับมาเพิ่มขึ้น

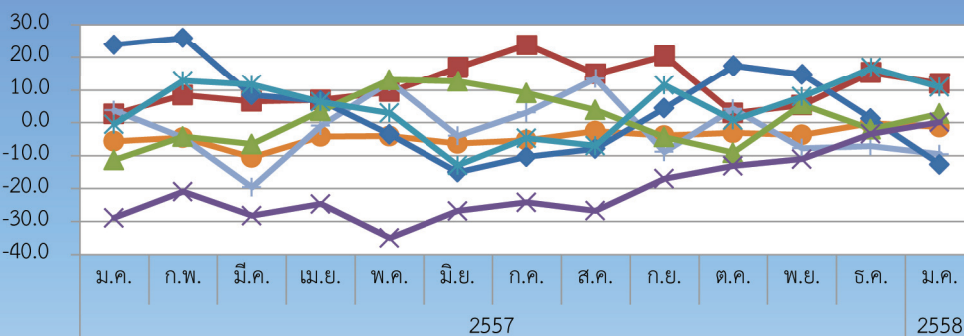

การผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปเดือนมกราคม 2558 ดัชนีผลผลิตขยายตัวร้อยละ 10.9 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากมีคำสั่งซื้อจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะจากประเทศสหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่น สำหรับการผลิตสิ่งทอต้นน้ำดัชนีผลผลิตทรงตัวเมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน จากการส่งออกเส้นด้าย และเส้นใยกลับมาขยายตัวค่อนข้างสูงในประเทศตุรกีเนื่องจากผ่านพ้นการตอบโต้การทุ่มตลาด แต่ความต้องการจากประเทศในอาเซียนกลับลดลงจากการพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอต้นน้ำในประเทศเวียดนาม

การจำหน่ายสินค้าอุตสาหกรรมในเดือนมกราคม 2558 มีระดับลดลง โดยดัชนีการส่งสินค้าหดตัวลงเล็กน้อยที่ระดับร้อยละ 0.7 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เป็นไปตามสถานการณ์การผลิตและการจำหน่ายสินค้าที่ปรับลดลง ส่วนดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลังหดตัวร้อยละ 14.0 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน สำหรับดัชนีแรงงานในอุตสาหกรรมหดตัวร้อยละ 2.6 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน โดยอัตราการใช้กำลังการผลิตในเดือนมกราคม 2558 อยู่ที่ร้อยละ 60.9

อัตราการเปลี่ยนแปลง
เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน (%)

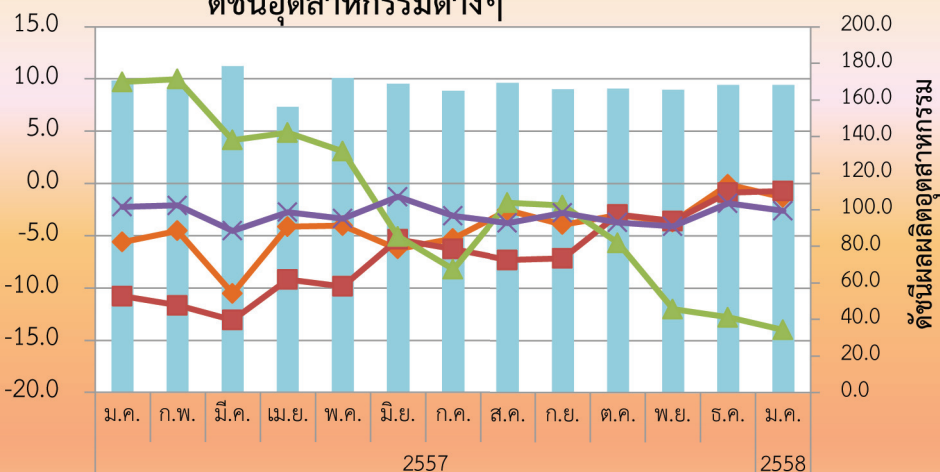
ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมรายสาขา

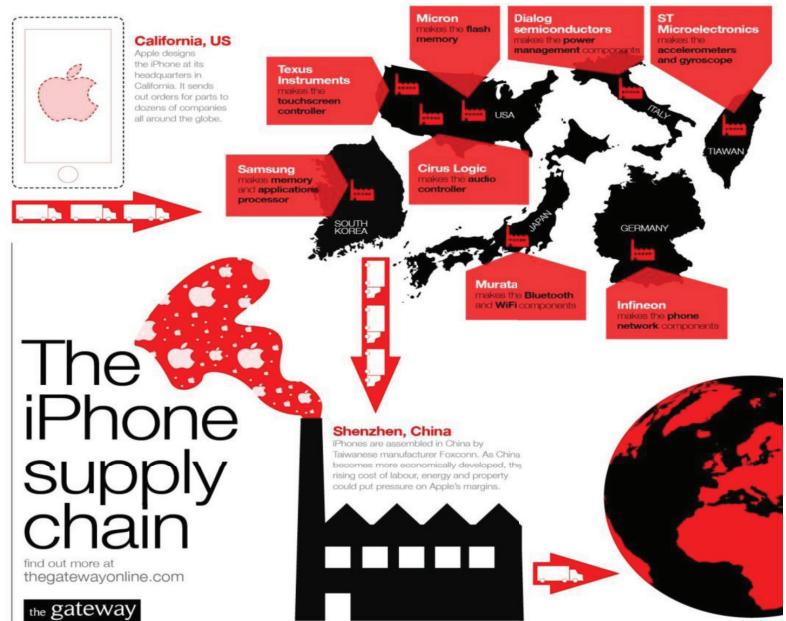
ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม	-5.6	-4.5	-10.5	-4.1	-4.0	-6.3	-5.3	-2.6	-3.9	-3.0	-3.7	-0.1	-1.3
ขึ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์	2.7	8.5	6.5	7.0	9.5	16.8	23.8	14.9	20.4	3.0	5.4	15.4	12.0
HDD	3.8	-4.6	-19.6	-0.9	12.6	-4.0	3.1	13.5	-8.8	4.2	-7.7	-7.0	-9.6
เครื่องปรับอากาศ	23.9	25.9	8.5	6.8	-3.5	-15.0	-10.3	-7.9	4.5	17.3	14.8	1.3	-12.7
เหล็ก	-11.3	-4.2	-6.5	3.6	13.1	12.6	9.1	3.9	-4.3	-9.1	5.6	-2.0	2.8
รถยนต์	-28.9	-20.9	-28.2	-24.7	-35.0	-26.8	-24.2	-26.7	-17.0	-13.1	-11.1	-3.4	0.1
เสื้อผ้าสำเร็จรูป	-0.5	12.9	11.8	6.4	3.0	-12.9	-4.7	-7.0	11.5	0.8	8.0	16.8	10.9

อัตราการเปลี่ยนแปลง
เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน (%)

ดัชนีอุตสาหกรรมต่างๆ

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม	170.5	166.0	178.5	156.2	172.0	168.9	165.0	169.4	166.0	166.1	165.6	168.2	168.3
ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม(%)	-5.6	-4.5	-10.5	-4.1	-4.0	-6.3	-5.3	-2.6	-3.9	-3.0	-3.7	-0.1	-1.3
ดัชนีการส่งสินค้า	-10.8	-11.7	-13.1	-9.2	-9.8	-5.3	-6.3	-7.3	-7.2	-3.0	-3.6	-0.9	-0.7
ดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลัง	9.7	10.0	4.2	4.9	3.1	-5.1	-8.2	-1.8	-2.1	-5.7	-12.0	-12.8	-14.0
ดัชนีแรงงานในอุตสาหกรรม	-2.2	-2.1	-4.5	-2.7	-3.4	-1.3	-3.1	-3.8	-2.8	-3.7	-4.1	-1.9	-2.6

ห่วงโซ่มูลค่าโลก

Global Value Chains : GVCs

รูปแบบการค้ายุคใหม่

สำนักเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

ในปัจจุบัน รูปแบบและกระบวนการผลิตสินค้าของโลกได้มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมที่เน้นการผลิตแบบแนวตั้ง หรือขยายกิจการออกไปเพื่อให้เกิดความมั่นคงทางวัตถุดิบและสามารถควบคุมการกระจายสินค้า มาเป็นการกระจายการผลิตออกเป็นส่วนใหญ่ ๆ แยกผลิตในส่วนที่จะทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในประเทศต่าง ๆ รูปแบบดังกล่าว ไม่ได้แยกเฉพาะสินค้า แต่ยังรวมถึงการบริการ (ซึ่งเป็นส่วนที่สร้างมูลค่าเพิ่มทางในห่วงโซ่ด้วย) จนเกิดเป็นห่วงโซ่การผลิตของโลก (Global Production Networks) หรือห่วงโซ่มูลค่าโลก (Global Value Chains)

ตัวอย่างที่เห็นได้ชัด คือ โทรศัพท์ไอโฟน และเครื่องบินโบอิง 747 รุ่น Dreamliner ของสหรัฐอเมริกา ที่มีการใช้ชิ้นส่วนที่ผลิตจากแหล่งต่าง ๆ ทั่วโลกมาประกอบเป็นสินค้าสำเร็จรูป ดังนั้น ภาษี มาตรฐานสินค้า รวมถึงการอำนวยความสะดวกทางการค้าที่มีความแตกต่างกันในแต่ละประเทศ จึงเป็นปัญหาที่ท้าทายของการค้าในห่วงโซ่มูลค่าโลก เพราะจะทำให้ต้นทุนของสินค้าเพิ่มขึ้นในทุกกระบวนการ

ห่วงโซ่มูลค่าโลกจะทำหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม คือ มีการหมุนเวียนของทรัพยากรสินค้า (ทั้งชั้นกลาง และชั้นสุดท้าย) บริการ เงินทุน คน และเทคโนโลยีอย่างเสรี ซึ่งภาพฉาย (Scenario) ที่ดีที่สุดของห่วงโซ่มูลค่าโลกก็คือการที่ทุกประเทศในโลกมีกฎเดียวกัน (Global rules) แต่เนื่องจากการเจรจา WTO ได้หยุดชะงักลง ทำให้ไม่มีกฎทางการค้าที่จะเอื้อต่อสภาพแวดล้อมทางการค้าโลกมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 (ค.ศ. 1993) หรือแม้แต่ข้อตกลง

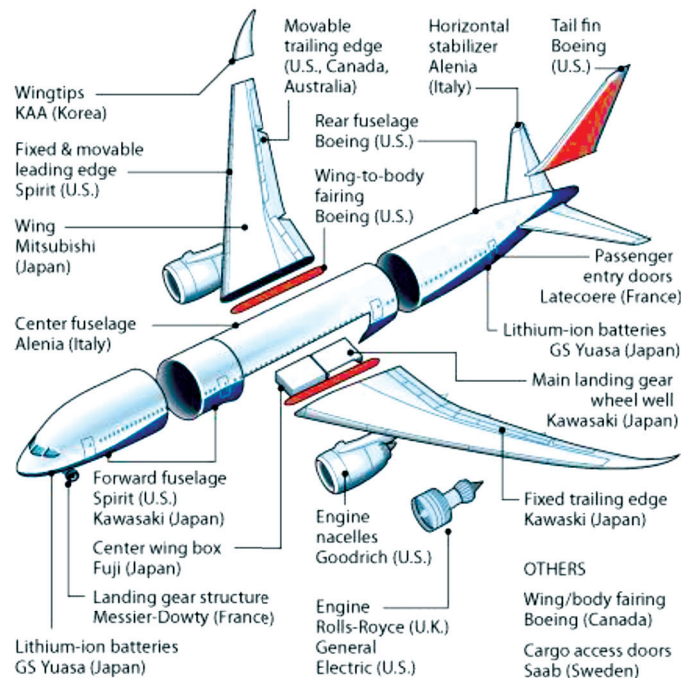
Bali package ด้านการอำนวยความสะดวกทางการค้าก็ยังขาดความสมบูรณ์ ดังนั้น ความตกลงการค้าเสรีต่าง ๆ ควรจะครอบคลุมในระดับจำนวนประเทศที่เข้าร่วมและครอบคลุมสาขาอุตสาหกรรมให้ได้มากที่สุดเพื่อสนับสนุนห่วงโซ่มูลค่าทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นการลงทุน การบริการ การแข่งขันทางการค้า และการเคลื่อนย้ายคน และควรจะต้องปรับกฎด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าให้มีความเหมาะสมกับกระบวนการผลิตในปัจจุบันมากที่สุด

ขณะนี้ สิ่งที่ทำลายห่วงโซ่มูลค่าโลกในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก คือ การเจรจาความตกลงการค้าเสรีขนาดใหญ่ (Megaregional Trade Agreements) ซึ่งที่กำลังดำเนินอยู่ คือ ความตกลง TPP (Trans-Pacific Partnership) และ RCEP (Regional Comprehensive Economic Partnership) โดยจะทำให้ภูมิทัศน์ทางการค้าเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากจากความตกลงทั้งสอง เนื่องจากมีจำนวนประเทศสมาชิกมาก และมีมูลค่าการค้า

787 Dreamliner Structure Suppliers

Selected component and system suppliers.

Sources: Boeing, Reuters
Note: Diagrams are not to scale.

ระหว่างสมาชิกอยู่ในระดับสูงมาก แต่ยังมีจุดต่างกันตรงที่ความตกลง TPP จะมีหัวข้อการเจรจาที่กว้างและลึกกว่า โดยครอบคลุมสินค้าทุกชนิด การบริการ การลงทุน การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ การค้าอิเล็กทรอนิกส์ และมีการเจรจาเรื่องทรัพย์สินทางปัญญา สุขอนามัยและอนามัยพืช มาตรฐานสิ่งแวดล้อม แรงงาน การแข่งขันทางการค้า ศุลกากร เป็นต้น ซึ่งในหลักการแล้ว ข้อตกลงในการเจรจา TPP จะเอื้อต่อห่วงโซ่มูลค่าโลก เนื่องจากจะทำให้มีการลดภาษีสินค้ากว่าร้อยละ 90 ทันที และยังมีมาตรการด้านการอำนวยความสะดวกทางการค้า การเปิดเสรีบริการและการลงทุนไปพร้อม ๆ กัน ในขณะที่ความตกลง RCEP ซึ่งจนถึงขณะนี้ผ่านการเจรจามา 7 รอบแล้วยังยากที่จะคาดเดาถึงผลการเจรจาขั้นสุดท้าย แต่ก็มีแนวโน้มว่า RCEP น่าจะมีรายการสินค้าที่จะเปิดเสรีน้อยกว่า TPP และมีการเปิดเสรีด้านการบริการและการลงทุนที่ไม่มากไปกว่ากรอบ WTO รวมทั้งการเจรจาด้านมาตรฐานและการอำนวยความสะดวกทางการค้า

จากที่ได้กล่าวมาแล้ว ห่วงโซ่มูลค่าโลกเป็นรูปแบบการค้าระหว่างประเทศในยุคปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับทั้งการค้าสินค้า (โดยเฉพาะสินค้าขั้นกลาง) และบริการ นักเศรษฐศาสตร์การค้าระหว่างประเทศ จึงต้องมีวิธีการที่จะมาใช้คำนวณมูลค่าการค้าสินค้าที่เพิ่มมูลค่าได้ดีกว่าวิธีการวัดแบบดั้งเดิมที่เก็บข้อมูลจากมูลค่าการนำเข้าและส่งออกของสินค้าและบริการ ซึ่งเชื่อว่า

ไม่สะท้อนรูปแบบการค้าในปัจจุบัน ดังนั้น OECD และ WTO จึงได้ร่วมกันพัฒนาฐานข้อมูลเพื่อเป็นเครื่องมือทางสถิติ ได้แก่ Trade in Value Added (TIVA) เพื่อขจัดปัญหาการคำนวณซ้ำ (Double counting) ในสินค้าขั้นสุดท้าย ซึ่งจะทำให้มูลค่าของรายได้ประชาชาติมากเกินไปจนความจริง โดยการใช้นี้จะแสดงให้เห็นถึงบทบาทของการนำเข้าสินค้าขั้นกลางและการบริการต่อการส่งออก สภาพของการพึ่งพิงทางเศรษฐกิจที่แท้จริงได้

แม้ว่าปัจจุบัน การค้าในรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าโลกได้ขยายออกไปทั่วโลกโดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชีย และอุตสาหกรรมไทยเองก็มีสัดส่วนในห่วงโซ่มูลค่าโลกจากการมีบริษัทข้ามชาติจากประเทศต่าง ๆ เช่น ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป และสหรัฐอเมริกาลงทุนเป็นจำนวนมาก แต่ผู้ประกอบการซึ่งสามารถเชื่อมโยงตนเองสู่ห่วงโซ่มูลค่าโลกได้ยังคงเป็นบริษัทที่มีขนาดใหญ่ ดังนั้น ภาครัฐจึงควรมีแนวทางส่งเสริมให้ผู้ประกอบการของไทย โดยเฉพาะ SMEs สร้างศักยภาพและปรับปรุงตนเองเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่าโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน เพื่อให้สามารถแข่งขันได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับภูมิภาค ดังนั้น การมียุทธศาสตร์ในการเข้าสู่เครือข่ายห่วงโซ่มูลค่าที่เหมาะสมกับห่วงโซ่มูลค่าของไทยจึงเป็นสิ่งสำคัญในการใช้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าโลกอย่างยั่งยืน

สรุปและเรียบเรียงจาก

- เอกสารประกอบการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ APEC Workshop on Advancing REI in the GVC Era ณ กรุงเทพฯ ได้หัวข้อ ระหว่างวันที่ 29-30 กันยายน 2557
- รายงานเรื่อง “Asia-Pacific Megaregional Free Trade Agreements: Fostering Global Supply Chains?” โดย Deborah Kay Elms, Executive Director, Asian Trade Centre; นำเสนอในการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ APEC Workshop on Advancing REI in the GVC Era ณ กรุงเทพฯ ได้หัวข้อ ระหว่างวันที่ 29-30 กันยายน 2557

จัดทำโดย
บุตรี เกียมเกียรติ
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

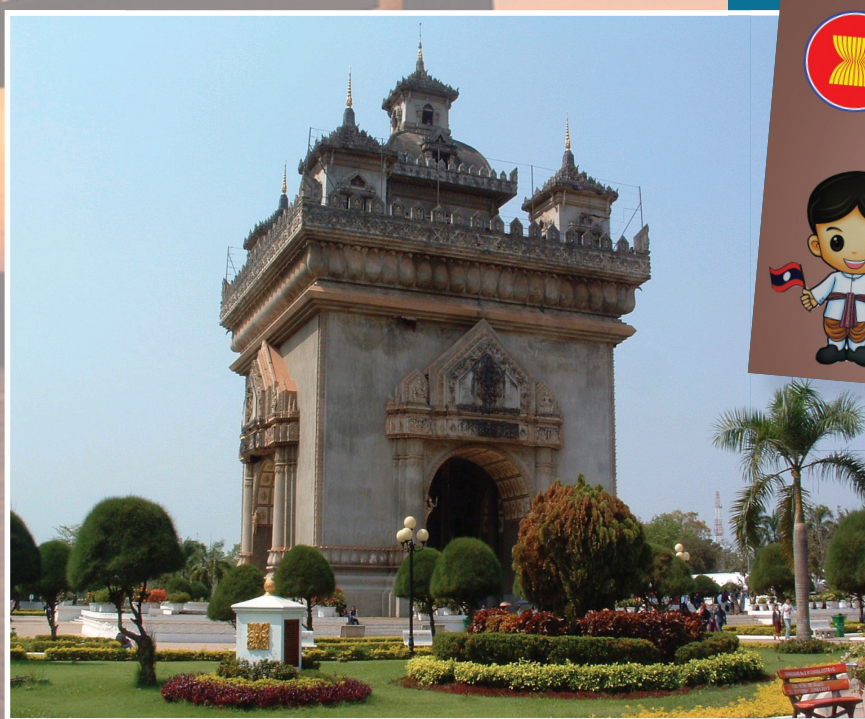
สำนักบริหารกลาง

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
หรือ สปป.ลาว (The Lao People's
Democratic Republic : Lao PDR)
มีเนื้อที่ 236,800 ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่
ท่ามกลางอ่าวตังเกี๋ยและน่านน้ำ มีพรมแดน
ทางทิศเหนือกับทิศตะวันตกเฉียงเหนือ
ติดกับจีนและพม่าทางทิศตะวันตกติดกับ
ไทยทางทิศตะวันออกติดกับเวียดนาม และ
ทิศใต้ติดกับกัมพูชา

LAOS

สปป.ลาว ตั้งอยู่ในเขตร้อนชื้น ลักษณะทางภูมิศาสตร์มีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก ตั้งแต่ภาคกลางจนถึงภาคเหนือในแขวงพงสาลีที่มีเขตแดนอยู่ติดกับประเทศจีน ภูมิประเทศส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นเทือกเขาสูงสลับซับซ้อนและที่ราบสูงอากาศค่อนข้างหนาว ถึงหนาวจัด ส่วนทางทิศตะวันออกมีลักษณะเป็นเทือกเขาและที่ราบติดกับประเทศเวียดนาม สำหรับทางทิศใต้มีลักษณะเป็นเทือกเขาติดกับประเทศกัมพูชาประกอบกับที่ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมในทะเลจีนใต้ ทำให้ สปป.ลาว มีลักษณะทางภูมิอากาศแบ่งออกได้ 3 ฤดู คือ ฤดูร้อน ฤดูฝน และฤดูหนาว

การแบ่งการปกครอง สปป.ลาว แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 17 แขวง (จังหวัด) และอีกหนึ่งเขตการปกครองพิเศษ

ศาสนา ประชาชนลาวมากกว่าร้อยละ 90 นับถือศาสนาพุทธนิกายเถรวาท เหมือนกับประชาชนชาวไทยและถือปฏิบัติตามหลักธรรมคำสอนอย่างเคร่งครัด ส่วนอีกร้อยละ 10 นับถือศาสนาคริสต์และอิสลาม โดยเฉพาะศาสนาคริสต์ฝรั่งเศส ซึ่งเจ้าอาณานิคมเข้ามาเผยแพร่ในช่วงที่เข้ามาปกครอง สปป.ลาว

ภาษา สปป.ลาว มีภาษาลาวเป็นภาษาประจำชาติ ภาษาลาวมีลักษณะใกล้เคียงกับภาษาไทยในภาคอีสาน นอกจากนี้ ประชาชนลาวบางส่วนยังสามารถใช้ภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสได้ดี สำหรับประชาชนชาวลาวทางตอนเหนือของประเทศสำเนียงการพูดและความหมายของคำบางคำคล้ายกับภาษาพื้นเมืองในจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย และเลย ทางตอนเหนือของประเทศไทย

ประชากร เมืองใหญ่ที่สุดมีสองเมือง คือ เวียงจันทน์กับสะหวันนะเขต ซึ่งเป็นศูนย์กลางด้านการบริหารและเป็นเขตที่มีประชากรอาศัยมากที่สุดในประเทศ จากการสำรวจจำนวนประชากรในปีที่ผ่านมา สปป.ลาว

มีจำนวนประชากรทั้งหมด 5.6 ล้านคน ประกอบด้วย 3 ชนชาติใหญ่รวมทั้งหมด 68 เผ่า

ระบบเงินตรา สกุลเงินของ สปป.ลาว คือ กีบ สำหรับเงินกีบที่ใช้กันอย่างแพร่หลายใน สปป.ลาว ส่วนใหญ่จะแบ่งออกเป็นใบละ 1,000 2,000 5,000 10,000 20,000 กีบ (ไม่มีเงินในลักษณะเหรียญกษาปณ์)

ปี 2535 ในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 4 ณ ประเทศสิงคโปร์ สปป. ลาว ได้รับสถานะเป็นผู้สังเกตการณ์ของอาเซียนก่อนที่จะเข้าร่วมเป็นสมาชิกอาเซียนอย่างสมบูรณ์ โดยเข้าร่วมเป็นสมาชิกอาเซียนพร้อมกับประเทศพม่าตั้งแต่วันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ.2540 วัตถุประสงค์ของ สปป.ลาว ในการเป็นสมาชิกอาเซียน คือ ความมั่นคงทางการเมือง

เศรษฐกิจ และสังคม เพื่อบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจที่ได้วางไว้

การค้าชายแดน ไทย - ลาว ตลาดทำเงินใกล้ที่สุด

ไทย และ สปป.ลาว มีแนวพรมแดนต่อเนื่องกันถึง 1,810 กิโลเมตร จังหวัดชายแดนไทยที่มีพรมแดนติดกับ สปป.ลาว มีทั้งหมด 12 จังหวัด ได้แก่ เชียงราย เชียงใหม่ น่าน พะเยา อุตรดิตถ์ เลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี มีสะพานข้ามแม่น้ำโขง 4 แห่ง ที่จังหวัดหนองคาย มุกดาหาร นครพนม และเชียงราย และมีสะพานข้ามแม่น้ำเหือง ใน อำเภอน้ำเหือง จังหวัดเลยอีก 1 แห่ง

ภาวะการค้ารวมระหว่างไทย - สปป.ลาว มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ อย่างต่อเนื่องในทุก ๆ ปี โดยในปี 2557 มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปี 2556 ร้อยละ 6.34 ซึ่งไทยเป็นคู่ค้าสำคัญอันดับ 1 ของ สปป.ลาว และการลงทุนของไทยใน สปป. ลาวอยู่ในลำดับที่ 2 รองจากจีน

ด้านภาวะการค้าระหว่างชายแดนไทย-สปป.ลาว ซึ่งเป็นตลาดทำเงินที่สำคัญที่สุดพบว่า สถิติการค้าชายแดน ไทย - สปป.ลาว ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาพบว่ามีการขยาย

ตัวอย่างต่อเนื่องเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยในปี 2557 (ม.ค - มิ.ย.) มีมูลค่าการค้ารวม 74,715 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 10.97 และคิดเป็นสัดส่วน ร้อยละ 87.16 ของการค้าระหว่างสองประเทศ

ส่วนสินค้าสำคัญที่มีการส่งออกไป สปป. ลาว ได้แก่ น้ำมันดีเซลรถยนต์/อุปกรณ์และส่วนประกอบ เหล็กและเหล็กกล้า น้ำมันเบนซิน ผลิตภัณฑ์เหล็กและเหล็กกล้า ไม้ น้ำมันสำเร็จรูปอื่น ๆ เครื่องจักรที่ใช้ในการก่อสร้าง และสินค้าปศุสัตว์ ส่วนสินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ ทองแดง เครื่องรับส่งสัญญาณและอุปกรณ์ (โทรศัพท์และวิทยุ) ไม่แปรรูป ผลิตภัณฑ์ไม้ ผลิตภัณฑ์จากพืช ผลิตภัณฑ์จากพลาสติก และปุ๋ย

ด้านจังหวัดที่มีสินค้าส่งออกเป็นอันดับหนึ่ง ได้แก่ จังหวัดหนองคาย รองลงมา คือ อุบลราชธานี มุกดาหาร เชียงราย เลย น่าน นครพนม และบึงกาฬ ตามลำดับ

ส่วนจังหวัดที่มีสินค้านำเข้าเป็นอันดับหนึ่ง ได้แก่ มุกดาหาร รองลงมา คือ อุบลราชธานี หนองคาย บึงกาฬ เลย นครพนม เชียงราย และน่าน ตามลำดับ

นอกจากนี้ ทั้งไทยและ สปป.ลาว ยังมีการสร้างความร่วมมือทางด้านการค้าและการค้าชายแดนระหว่างกันที่สำคัญ ได้แก่

- คณะกรรมาธิการร่วมว่าด้วยความร่วมมือไทย-ลาว (Joint Commission : JC) ประกอบด้วยการประชุมระดับรัฐมนตรี และการประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส ประเด็นในการประชุมที่สำคัญ 3 ด้าน ได้แก่ การเมืองและความมั่นคง เศรษฐกิจ และสังคมวัฒนธรรม (ซึ่งรวมถึงความร่วมมือทางด้านวิชาการด้วย)

- คณะกรรมการร่วมทางการค้าไทย-ลาว (Joint Trade Committee : JTC) ต่อมากลไกนี้ได้เปลี่ยนเป็นการประชุมแผนความร่วมมือทางเศรษฐกิจการค้าไทย-ลาว โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ของไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าของ สปป.ลาว เป็นประธานร่วม

- การประชุมคณะกรรมการการค้าเขตแดนร่วมไทย-ลาว (Joint Border Commission : JBC) เป็นการประชุมระดับคณะกรรมการการค้า (รัฐมนตรี) และระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส โดยมีการกำหนดเป้าหมายที่จะพยายามให้การสำรวจและจัดทำหลักเขตแดนทางบกไทย - สปป.ลาว ให้แล้วเสร็จในปี 2558 และทางน้ำให้แล้วเสร็จในปี 2560

- การประชุมคณะกรรมการร่วมมือรักษาความสงบเรียบร้อยตามชายแดนทั่วไปไทย - สปป.ลาว (General Border Committee : GBC) เป็นการประชุมตามความตกลงระหว่างรัฐบาลไทย กับ สปป.ลาว ว่าด้วยความร่วมมือรักษาความสงบเรียบร้อยตามชายแดนทั่วไปไทย - ลาว

- การประชุมคณะผู้ว่าราชการจังหวัดและเจ้าแขวงชายแดนไทย-ลาว สืบเนื่องจากความร่วมมือคณะกรรมการร่วมว่าด้วยความร่วมมือไทย - ลาว (JC) ได้กำหนดให้มีการประชุมระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด และเจ้าแขวงที่มีชายแดนติดกันระหว่างไทย-ลาว เพื่อเป็นการส่งเสริม สนับสนุน ความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในทุก ๆ ด้าน

คาดว่าหลังเปิด AEC แล้ว การจะเพิ่มมูลค่าการค้าระหว่างไทย - สปป.ลาว เป็นเท่าตัวน่าจะไม่ใช่เรื่องยาก สปป.ลาว จึงเป็นอีกตลาดที่ธุรกิจไทยไม่ควรมองข้ามและเป็นตลาดทำเงินใกล้สุด

จัดทำโดย นางสาวสุดาพร รักษาชาติ

ข้อมูลอ้างอิง :

<http://www.dft.go.th/Default.aspx?tabid=165>
<http://www.asean thai.net/>
<http://www2.moc.go.th/main>

นายอุดม วงศ์วิวัฒน์ไชย ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม แถลงข่าว “การจัดตั้งเครือข่ายพัฒนาอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางและไม้ยางพารา” โดย สศอ.ตั้งเป้าหมายว่าจะพัฒนาเครือข่ายฯ นี้ไปสู่การสร้างโมเดลเครือข่ายนำร่องให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในวงกว้าง และหากประสบผลสำเร็จจะขยายโมเดลนี้ไปสู่อุตสาหกรรมอื่นๆ ต่อไป เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 12 กุมภาพันธ์ 2558 ณ สศอ.

นายอุดม วงศ์วิวัฒน์ไชย ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เป็นประธานในการเปิดงาน “สัมมนาเครือข่ายพัฒนาอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางและไม้ยางพารา” เมื่อวันจันทร์ที่ 16 กุมภาพันธ์ 2558 ณ โรงแรมเซ็นจูรี พาร์ค กรุงเทพฯ

นายอุดม วงศ์วิวัฒน์ไชย ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม แถลงข่าว “สศอ. คาดการณ์ความต้องการแรงงานภาคอุตสาหกรรมไทยใน 3 ปีข้างหน้า” โดยเปิดเผยว่า สศอ. มีการประเมินความต้องการแรงงานในภาคอุตสาหกรรม โดยใช้ระบบ LEED-X+ แลกเปลี่ยนข้อมูลอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ การศึกษา และแรงงาน ระหว่างกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานสถิติแห่งชาติ และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 19 กุมภาพันธ์ 2558 ณ สศอ.

นายอุดม วงศ์วิวัฒน์ไชย ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เป็นประธานในการประชุมคณะกรรมการดัชนีอุตสาหกรรม ครั้งที่ 2/2558 และแถลงข่าวประเด็น “ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) เดือนแรกปี 2558” เมื่อวันศุกร์ที่ 27 กุมภาพันธ์ 2558 ณ สศอ.

แนะนำ

รายงานการศึกษา และ วิจัยด้านอุตสาหกรรม

โครงการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ยางและไม้ยางพารา ภายใต้เครือข่ายความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการและหน่วยงานวิจัย

โครงการพัฒนาวัตถุกรรม ชุดตำรับอาหารไทยเพื่อสุขภาพเชิงพาณิชย์

โครงการพัฒนาความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมกับประเทศเพื่อนบ้าน

[ยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมในพื้นที่เศรษฐกิจตอนใต้

(Southern Economic Corridor : SEC) ในบริบทการรองรับเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (AEC)

ทำเนียบอุตสาหกรรม

นอกจากที่แนะนำมาข้างต้นแล้ว ห้องสมุดสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมยังมีรายงานการศึกษาและวิจัยด้านอุตสาหกรรมในรายสาขาอื่น ๆ ให้บริการอีกมากมาย โดยท่านสามารถใช้บริการได้ที่

ห้องสมุดสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ชั้น 2

ตึกสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) กระทรวงอุตสาหกรรม

โทร 02-202 4349

Website <http://intra.oie.go.th/elibrary/>

สำนักงาน | OFFICE
เศรษฐกิจอุตสาหกรรม | OF INDUSTRIAL ECONOMICS

75/6 ถนนพระรามที่ 6 เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

โทรศัพท์ 0 2202 4274, 0 2202 4284 โทรสาร 0 2644 7023

www.oie.go.th